

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział IV Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Taberska

Sędziowie: SSO Aleksander Brzozowski

SSO Leszek Matuszewski (spr.)

Protokolant p.o. stażysty Angelika Roźnowska

przy udziale Agnieszki Prus Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2017 r.

sprawy skazanego **J. D.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach

z dnia 5 września 2017 r., sygn. akt II K 445/17

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. kwotę 147,60 złotych (w tym VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
3. Zwalnia skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa wyłożonych kosztów postępowania odwoławczego.

Leszek Matuszewski Ewa Taberska Aleksander Brzozowski

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Szamotułach wyrokiem łącznym z dnia 5 września 2017 roku, sygn. akt II K 445/17 wydanym wobec **J. D.** skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Szamotułach z dnia 20 kwietnia 2017 roku sygn. akt II K 111/17 za przestępstwo z art. 178 § 1 i 4 k.k. i art. 244 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności.

II. Sąd Rejonowego Szamotułach z dnia 27 kwietnia 2017 roku, sygn. akt II K 32/17 (wyrok łączny) na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności – kara skierowana do wykonania od 8 grudnia 2017 roku do 15 sierpnia 2019 roku.

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 4 k.k. połączył skazanemu J. D. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wskazanymi wyżej w punktach I i II wymierzył mu karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.
2. W pozostałym zakresie pozostawił wyroki odrębnego wykonania;

3. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolniono oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania i nie pobrano opłaty.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się **skazany**, składając apelację. Skarżący wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy.

Obrońca skazanego wyznaczony z urzędu na rozprawie odwoławczej zarzucił wyrokowi rażącą surowość orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja skazanego J. D. nie zasługuje na uwzględnienie. Skarżący w swojej apelacji nie przeciwstawił rozumowaniu Sądu I Instancji dosłownie żadnego kontrargumentu.

Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie, rozważył okoliczności mające znaczenie przy wydaniu wyroku łącznego i wydał na tej podstawie słuszne rozstrzygnięcie, uwzględniające wszystkie ustawowe dyrektywy wymiaru kary łącznej. Także uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia wszystkie wymagania określone w art. 424 k.p.k., co umożliwia jego instancyjną kontrolę.

Skarżący w swojej niezwykle lakonicznej apelacji, w której jedynie wyraził swoją wolę aby jego sprawa została ponownie rozpatrzona, nie przedstawił żadnych zarzutów zaskarżonemu rozstrzygnięciu.

Przeprowadzona kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku jednoznacznie wykazała, że Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego. W swoim pisemnym uzasadnieniu precyzyjnie wskazał jakie zastosował przepisy i dokonał ich należytej interpretacji. Sąd odwoławczy dzieląc rozumowanie Sądu I instancji przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie widzi konieczności jego powtarzania czy uzupełniania.

Kara wobec określonej osoby jest karą niewspółmiernie surową wówczas, gdy sąd wymierzając ją nie uwzględnił okoliczności wiążących się z poszczególnymi ustawowymi dyrektywami i wskaźnikami jej wymiaru, czyli wówczas, gdy granice swobodnego uznania sędziowskiego zostały przekroczone (zob. wyrok SA w Poznaniu z 22 VI 1995 r. II Akc 178/95 Prok. I Pr. 1996/2-3/25). Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Sąd Rejonowy słusznie oparł wymiar kary łącznej na zasadzie asperacji (łączącej w sobie elementy absorpcji oraz kumulacji). Dyrektywa ta z jednej strony pozwala bowiem uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, do czego prowadzi dyrektywa absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych, z drugiej strony pozwala zaś uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary, do czego prowadzi oparcie wymiaru kary łącznej na dyrektywie kumulacji.

Sąd odwoławczy w pełni podziela argumenty przedstawione przez Sąd Rejonowy przemawiające za orzeczeniem skazanemu kary łącznej 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Jest to kara surowa ale także sprawiedliwa.

Podsądny był karany za popełnienie stosunkowo dokuczliwych i groźnych przestępstw (art. 178 a § 1 k.k., art. 200 §1 k.k.) i jest on osobą wielokrotnie karaną za przestępstwa. Popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy pełnej absorpcji (wyrok S.A. w Łodzi z dnia 20.09.2001r., sygn. akt II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002/4/26).

Także opinia o podsądnym nie przemawia za złagodzeniem kary łącznej wymierzonej skazanemu. Jawi się ona jako przeciętna. J. D. był raz nagradzany regulaminowo. Co istotne nie przejawia obecnie krytycznego stosunku do swojego postępowania. Jego dotychczasowe postawa w jednostce penitencjarnej nie może przeważać na szali wskazanych okoliczności obciążających.

Z tych wszystkich powodów kara łączna 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności utrzymuje się w granicach sądowej swobody wymiaru kary.

Zgodnie z art. 626 k.p.k. § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. kwotę 147,60 złotych (w tym VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Z uwagi na złą sytuację majątkową skazanego pozbawionego obecnie wolności Sąd Okręgowy na podstawie art. 626 k.p.k., art. 636 k.p.k. zwolnił skazanego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa wyłożonych kosztów postępowania odwoławczego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy:

1. Utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. kwotę 147, 60 złotych (w tym VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
3. Zwolnił skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa wyłożonych kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Matuszewski SSO Ewa Taberska SSO Aleksander Brzozowski